

ט"ו אלול 19/10 - 26/9 2014

עלה במוחנו ילדיו, לא נשע,
זכא לסיין אלול, לחופשה.

אספנו, אירצנו כל מנעל ובעד
וארסנו על תרופה, על בעד נשנע.
בבן איליון נשעלנו קיבלנו פירקא
והנה זכורנו התחילה ההרפקאה
לחרי חריה זכוכה באויסט לבן

המלכנו זמ"ג'ין והעלנו ממש בול.
טויוני את אלמון הקיף ומקצשהשמים
וסלנו בריקשה והזכנו אשוק פעמ"ים.
איפסנו, זא בקיאלה; על החומה
והסתובבנו ברחובות הלוי ההומה.

טסנו זשטון זכאלה את חילי החימר
שהקים זו קיסר רצוף פחדים, במשחר.

טויוני פסלים מומצם בזכור את זכרון הקיץ בליזטון
ואת זכור זילוג הנמר בזכורגזטון.
במליווילין השקפנו על קינולם מזורפאים
אבילר האבן צמיינו חיה ופסלים.

לם זכנענו וזשנענו העלנו,
ובצורצין עק נהענו.

ליאנעשו קומינע סעל הוצצנו
וכן ממקם ממקם התכוצצנו.
הייתי יכולה להמשיך ולהאריך

והקניא:

קנינו חכמים ומעולים, כובלים ותיקים.
צדיקים צלצולים וגם מתקנים
במחנה נפש של החסידים התלכדו
כי הלא ישמאלים, לא פכאיינים, אנחנו.
וגם אם הוכחנו יאן מה מחובות
זה לא משנה, חשב העוקר...

והמפריך:

אמר אינטליגנט עם חיוך קליני.
בז' שכל, סרצאים, וסבין בין השיניים.
שקט סבאן, האומיה קוד, ובל ידע למכיר
שאלוהו הוא שאול העלמה, וידע זהסביר.
אלפס זנסה לזכיר לומדיה, ומור זשכוח
אק הוא הצאים את צינינו זפקוח.
למי הפקצה והצמן, הוא מוצא
אק מתעבה על נסול זרבו של דג.
כל היום אלתנו סופר ומורה
ואלא אחד זה כבר לא נשמע משורה.
ואם אם זשכחים נשכל לנו המוח,
עם מפריך שכזה, אפשר רק זשמוח.
ואתם חברי ושותפי זנסידה זסיסה זשיט,
את החופשה - תעשו כבר בבית.

מימנים, מילנה לרון.